

Redaktör: Marie Sundberg debatt@di.se Telefon 08-573 650 98

Partierna måste visa att de i konkreta förslag vill ge industrin möjlighet att fortsätta utvecklas i Sverige. Än finns det tid att presentera reformer som skapar förutsättningar för fler jobb och ökat välstånd och inte bara förslag om hur välståndet ska fördelas, skriver **Kenneth Eriksson**, Basindustrierna.

Utan konkret tillväxtpolitik blir valrörelsen tomma löften

Valrörelsen har hitintills präglats av två saker: dels diskussionen om vilka grupper ska få ytterligare skattesänkningar och vilka som kan få höjda skatter, dels en tävling mellan regeringsalliansen och den rödgröna oppositionen om vem som är bäst på att leverera nya välfärdsreformer.

Skatter och välfärd är två avgörande politikområden för väljarna. Men sociala ambitioner utan ekonomiska medel blir tomma löften.

Utan ett starkt näringsliv skapas inte tillräckliga resurser för att finansiera vår välfärdsmodell. De privata företagen lägger grunden för välfärden. Det glöms lätt bort i valrörelsens hetta.

Basindustrin efterlyser besked från båda regeringsalternativen om hur de konkret tänker stärka Sveriges konkurrenskraft och underlätta för investeringar i jobb och tillväxt.

För bara ett år sedan föll BNP med 5 procent, mer än EU:s snitt. 350 000 svenskar var enligt Statistiska centralbyrån fortsatt arbetslösa andra kvartalet i år och den internationella ekonomiska återhämtningen är bräcklig. Behovet av en långsiktig politik för jobb och tillväxt är större än på mycket länge.

Kenneth Eriksson

ordförande, basindustriernas samarbetsorganisation SKGS

”Sociala ambitioner utan ekonomiska medel blir tomma löften.”

För basindustrin är det tydligt att framför allt är energi- och transportpolitiken sätter käppar i hjulen för fler jobb. Traditionellt har Sverige under lång tid drivit en framsynt industripolitik.

Under stort politiskt samförstånd byggdes exempelvis under 1960- och 1970-talen den koldioxidfria elproduktionen ut, något som bidrog till att svensk industri kunde växa sig stark och bli världsledande på energieffektivisering.

Dessvärre tycks dessa insikter falla i glömska. I stället för att lägga valförslag som stärker svensk basindustri har reformer med en direkt negativ inverkan presenterats.

De rödgrönas förslag om att införa en kilometerskatt för tunga transporter, som ska dra in 4 miljarder kronor till statskassan, slår hårt mot de människor och företag som lever och verkar i glesbygden.

En stor del av basindustrierna ligger i mellersta och norra Sverige och vårt välstånd har historiskt byggts på att vi kunnat exportera våra produkter. I stället för bättre villkor möts dessa företag av rödgröna förslag som försvagar deras konkurrenskraft.

Också regeringsalliansen har föreslagit skatthöjningar som slår mot basindustrin, exempelvis höjd fastighetsskatt på vattenkraft.

Regeringen har inte, till skillnad från den finländska regeringen, utnyttjat möjligheten att låta Internationella sjöfartsorganisationens, IMO, nya krav på svavelhalt i fartygsbränslen vara beroende av det nationella parlamentets samtycke. Konsekvensen blir att Sverige riskerar att särbehandlas negativt då kraven skiljer sig mellan olika EU-länder och kostnaderna för fartygsbränslen ökar med 70 procent.

Den största oron gäller framtidens energiförsörjning. För att kunna investera behövs el till konkurrenskraftiga priser. Kärnkraft och vattenkraft är de enda tillgängliga teknikerna för att skapa energi till rimliga kostnader utan att bidra till växthuseffekten. Därför var det oerhört viktigt för industrin att riksdagen fattade ett beslut som möjliggör att Sveriges tio gamla kärnkraftsreaktorer kan ersättas av lika många nya, säkrare och effektivare, när de gamla tas ur drift.

Om den nya energipolitiken skulle rullas tillbaka vore det allvarligt för såväl vår framtida konkurrenskraft

som för vår möjlighet att som nation leva upp till våra med rätta högt ställda ambitioner på klimatområdet.

Den nya energipolitiken har starkt stöd hos svenska folket. Enligt en opinionsundersökning från Sifo anser 57 procent att riksdagsbeslutet var bra. Bara 28 procent vill riva upp beslutet och återinföra ett förbud mot att ersätta gamla reaktorer med nya. En överväldigande majoritet, 84 procent av de tillfrågade, tror dessutom att elpriserna går upp om kärnkraften avvecklas. Undersökningen visar också att svenskarna anser att energifrågan bör ha en egen minister med ansvar för just energifrågor. Två av tre tillfrågade, 64 procent, vill att energifrågorna hanteras av en särskild energiminister, snarare än som i dag av näringsministern.

Trygg tillgång till koldioxidfri och konkurrenskraftigt prissatt el och effektiva transportlösningar är överlevnadsfrågor för svensk basindustri.

Om förslagen om skatthöjningar på elenergin och på transportkostnaderna genomförs samtidigt som ny oklarhet uppstår om hur elförsörjningen ska tryggas, försvagas konkurrenskraften för svensk basindustri.

DAGENS CITAT

”Som dominant person har jag lätt att lägga mig i för mycket.”

Mats Qviberg, styrelseordförande i HQ, kommenterar barnuppfostran utan att dra några paralleller med arbetet med HQ bank. I annonsbilagan A Perfect Investment.

BREV

Swedbank och SEB tog större risker än HQ

HQ:s agerande är inte skickligt – det är dumristigt, girigt och ansvarslost. Då ska man förlora sin rätt att vara bank. Men med samma ansvarslöshet har Swedbank och SEB spekulerat i Baltikum. De drogs med i en fastighetskarusell som satte betydligt större värden på spel – dessutom för en kundkrets som saknar HQ-kundernas betalningskapacitet.

Ändå lyfte inte Finansinspektionen, FI ett finger mot de stora och etablerade bankerna. Swedbank och SEB bank tvingade vår regering till krisförhandlingar och satte vår valuta på spel. Deras agerande förefaller inte vara mycket mer ansvarsfullt än den grekiska regeringens sätt att redovisa sina nyckeltal – inte heller bättre än HQ:s flata och riskbenägna styrelse och ledning.

De stora bankerna har mycket

substans och lång erfarenhet, brukar det heta. Men det gör ju saken ännu värre. De om några borde avhålla sig från överdrivet risktagande och ta ansvar så att lågkonjunkturer inte också spås på med en finanskris. En kris i taget räcker.

Men FI vill hellre statuera exempel med HQ Bank än med Swedbank och SEB. Som bankkund vore jag mer betjänt av att några storbanker löstes upp så att det skapades lite rörlighet i dagens konkurrenshämmande bankoligopol.

De fyra stora bankernas gemensamma styrka skyddar ägarna från att bli lidande för beslut inför och under finanskrisen.

Som vanligt ökar i stället räntemarginalen och kunderna får betala. Inget ansvar utkrävs från de ansvariga i storbankerna.

MATS EKELUND
bankkund, egen företagare

Så kan politiker skapa jobb

Ett kriterium för att vara en skicklig politiker är att man vinner val. Finansminister Anders Borg (M) ses som alliansens stjärna och har framför allt genom jobbskatteavdraget sett till att de som arbetar får mer i plånboken varje månad.

Socialdemokratin ser till att de grupper den prioriterar får mer i plånboken, primärt genom mer bidrag och generösare ersättningar.

Vilken strategi som ger flest röster överlåter jag åt andra att bedöma. Båda hävdar dock att nya jobb är den viktigaste frågan. Att generösare bidrag skulle ge fler jobb tror nog ingen. Lite på marginalen kan man tänka sig att större skillnad mellan dem som arbetar och dem som inte arbetar kan bidra lite till större benägenhet att jobba.

Entreprenörer har dock lärt sig att de skapar nya jobb genom att investera i utveckling och marknadsföring och genom att ha likviditet nog för dessa satsningar för att våga ta risken.

Jag har aldrig hört en enda entreprenör säga att den anställt fler på grund av jobbskatteavdraget. Än mindre har jag själv upplevt det. Ändå är det huvudnumret i Moderaternas ekonomiska politik vars övergripande mål är att skapa fler jobb.

För att små och medelstora företag ska våga anställa fler när möjligheterna finns, krävs att de känner sig rimligt trygga med sina likvida marginaler. Göran Perssons S-regering var en

”Jag har aldrig hört en enda entreprenör säga att de anställt fler på grund av jobbskatteavdraget.”

mästare i att dra in likviditet till staten från små och medelstora företag med tidigare momsinsbetalningar med mera.

Alliansen har suttit på läktaren när storföretagen under senare år flyttat miljarder kronor i likviditet från små och medelstora företag till sina egna välfyllda kassor genom att förlänga betalningstiderna några extra månader.

Samtidigt är alla överens om att tillväxt för små och medelstora företag betyder mycket för jobbskapandet. Klokheten i att strypa dessa företags likviditet borde en och annan ledande politiker fundera på. Likaså klokheten i att så många ägg ska ligga i korgen jobbskatteavdrag och därmed blockera åtgärder som direkt påverkar möjligheterna för tillväxt i företagen.

En politiker som vill påverka tillväxt och jobbskapande bör enligt min uppfattning fokusera på hur likviditet och kassaflöden kan förbättras för små och medelstora företag och inte acceptera att mångmiljardbelopp flyttas från jobbskapande segment av ekonomin till stat och storföretag.

Dan Olofsson

entreprenör, huvudägare, Epsilon och Sigma